

בית משפט השלום באשקלון

ת"א 13608-12-19 עזבון המנוח אברהם ויינראוך ז"ל ואח' נ' דיין ואח'

תיק חיצוני:

בפני כבוד השופט עידו כפכפי

תובעים
1. עזבון המנוח אברהם ויינראוך ז"ל
2. יוסף חי ויינראוך
ע"י ב"כ עו"ד צביקה מועלם

נגד

נתבעים
1. ענת דיין
ע"י ב"כ עו"ד מיכה גבאי
2. עופר שרל דיין
ע"י ב"כ עו"ד קארין פרץ

פסק דין

1 מהו היקף הכספים שגנבה הנתבעת ממעסיקה המנוח, והאם בעלה אחראי ביחד ולחוד עמה להשבת הגזלה?

2

3

רקע עובדתי שאינו שנוי במחלוקת

4 1. בחודש ספטמבר 2016 החלה הנתבעת לעבוד כעוזרת במשרה חלקית עבור המנוח, אברהם ויינראוך ז"ל,
5 אשר היה יליד 1936, ניצול שואה, עיוור ונכה בשיעור 100%. עיקר עבודתה היה לקרוא את עיתוני היום
6 עבור המנוח, לסייע לו בענייניו הכספיים ובכלל זה משיכת מזומן והפקדות שכר עבודה ועבור המטפלת
7 הסיעודית של המנוח וכן רכישת מוצרי מזון.

8

המנוח החזיק בשני חשבונות בנק בבנק הפועלים בסניף 651 באשקלון:

9

חשבון מספר 112567-1 להלן חשבון 567, אשר שימש את המנוח להוצאות שוטפות ובו קיבל כספי ביטוחים.

10

חשבון מספר 573181-5 להלן חשבון 181, אשר בו קיבל המנוח תגמולים כניצול שואה.

11

12 בתקופת עבודתה בבית המנוח גנבה הנתבעת סכומי כסף גדולים מחשבונות הבנק שלו באמצעות משיכת
13 כספים במזומן, שימוש בכרטיס האשראי של המנוח וכן שימוש בשיקים. עבודתה הופסקה בחודש נובמבר
14 2019, לאחר שהתגלו מעשיה על ידי בנו של המנוח - התובע 2.

15

16 2. בגין מעשיה אלו הוגש כנגד הנתבעת כתב אישום בבית משפט השלום בבאר שבע וביום 21.05.20 היא
17 הורשעה על פי הודאתה בעבירות של גניבה בידי עובד, קבלת דבר במרמה בנסיבות מחמירות, זיוף

בית משפט השלום באשקלון

ת"א 13608-12-19 עזבון המנוח אברהם ויינראוך ז"ל ואח' נ' דיין ואח'

תיק חיצוני:

1 בנסיבות מחמירות ושימוש במסמך מזויף. ביום 14.09.2020 נגזר דינה והושת עליה עונש של 32 חודשי
2 מאסר בפועל, מאסר מותנה, קנס בסך 7000 ₪ ופיצוי למנוח בסך 100,000 ₪. (ת.פ. 65771-12-19)

3
4 בהתאם לגזר הדין, הנסמך על כתב האישום המתוקן בו הודתה הנתבעת, במהלך תקופת עבודתה בבית
5 המנוח גנבה הנתבעת סכום כולל של 550,000 ₪ באמצעות שימוש בכרטיסי אשראי, משיכת מזומן ושימוש
6 בשקים. נוסף על הסכום הנ"ל גנבה הנתבעת 73,100 ₪ באמצעות פריטת שיקים של המנוח. סכום זה
7 השיבה לחשבון הבנק על מנת להביא לאיזון בחשבון ולמנוע את גילוי הגניבות. בנוסף מתואר כי הנתבעת
8 השיבה לחשבונית סך של כ- 250,000 ₪ "ממקורות שונים" וכן ביצעה העברות בין שני החשבוניות כדי
9 להסוות את הגניבות.

10
11 בערעור לבית המשפט המחוזי הוחמר עונשה של הנתבעת והושתו עליה ארבע שנות מאסר ופיצוי למתלונן,
12 המנוח, בסך 250,000 ₪, (עפ"ג (מחוזי ב"ש) 56524-10-20).

13
14 המנוח נפטר ביום 10.01.21. לאחר פטירתו תוקן כתב התביעה באופן שעזבונו של המנוח הוא התובע
15 באמצעות בנו ויורשו היחיד, התובע 2 (אשר יכונה - התובע).

16
17 לאור הרשעת הנתבע, מדובר למעשה בתביעה נגררת להרשעה בפלילים ואין מחלוקת בדבר ביצוע הגניבה.
18 סלע המחלוקת הנו גובה הסכומים שנגנבו, וכפועל יוצא שיעור הסכום שעל הנתבעת להשיב. עוד עומדת
19 לבירור שאלת חבותו של בעלה (הצדדים בהליכי גירושין) בפרשה והאם יש להשית עליו אחריות למעשיה
20 של הנתבעת ולחייבו לשאת בהחזר הגניבה ביחד עמה.

21
22 טענות התובעים

23 3. לטענת התובעים, עד למועד בו החלה הנתבעת לעבוד אצל המנוח עמדו הוצאותיו החודשיות עבור מזון על
24 כ - 1800 ₪. כמו כן חויבו חשבוניותיו בהוצאות קבע שונות עבור אחזקת הבית וכן הוצאו כספי מזומן
25 בסכום הנע בין 4000-5000 ₪ מידי חודש.

26 בבדיקת חשבוניות הבנק נמצא כי הנתבעת הוציאה בתחילת תקופת העסקתה, על בסיס כמעט יומיומי
27 סכום של 5000 ₪ ליום וזאת עד ש"רוקנה" את החשבון.

בית משפט השלום באשקלון

ת"א 13608-12-19 עזבון המנוח אברהם ויינראוך ז"ל ואח' נ' דיין ואח'

תיק חיצוני:

1 נטען כי המנוח וילדיו התרשמו לטובה מהנתבעת אולם זו ניצלה את האמון שניתן בה וכן את העובדה
2 שילדיו של המנוח לא התגוררו בסמוך אליו (שניים מתגוררים בארה"ב ואחת באילת) הנתבעת אף אמרה
3 למנוח כי ילדיו רוצים לנשל אותו מכספו ובכך מנעה מהתובע ואחיו לעקוב אחר התנהלותו הכלכלית.
4 התובעים לא היו מודעים לכך שמדובר באישה שהורשעה בביצוע עבירה פלילית ואף ריצתה עונש מאסר
5 בפועל בעברה, בטרם קיבלו אותה לעבודה.

6
7 בפגישה שקיים התובע עם הנתבעת ביום 22.11.19 בדירתו באשקלון הודתה הנתבעת במעשי הגניבה וכן כי
8 זייפה את חתימתו של התובע על המחאות מחשבונוטיו. הנתבעת התחייבה להשיב את הכספים שגזלה.
9 ביום 24.11.19 הגיעה הנתבעת למשרדו של ב"כ התובע וחתמה על הסכם המאשר את עיקרי הפרטים של
10 המעילה (נספח ד' לתצהירי התובעים. להלן: ההסכם). נטען כי במועד החתימה על ההסכם טרם הושלמה
11 הבדיקה, ונמצא כי סכום הגניבה הינו כ- 500,000 ₪ אולם בסעיף 5 להסכם נקבע כי סכום המעילה לא
12 יעלה על 1,000,000 ₪. לטענת התובעים, בבדיקה שנערכה נמצא כי סכום המעילה הינו 1,000,000 ₪.

13
14 אשר לאחריות הנתבע, נטען כי נהנה מכספי המעילה וכי ידע או היה עליו לדעת מה המסוגלות הכלכלית
15 שלו ושל הנתבעת. נטען כי התנהלותם הכלכלית הייתה בלתי סבירה ביחס לשכר אותו השתכרו וכן כי
16 הנתבע ידע על מאסרה של הנתבעת ועל התנהלותה העבריינית ומכך עולה כי הנתבע עצם את עיניו בפני
17 העושר "שקפץ" עליו ועל ביתו תוך שהוא מודע לכך שהוא נהנה מפירות אסורים של גניבה. כתב התביעה
18 והסיכומים אינם מפרטים את הבסיס החוקי לחבות הנתבע, ונטען בסיכומים כי אחראי כשותף למעשים.

19
20 סכום התביעה נסמך על חישוב סך המשיכות מחשבונות המנוח, במזומן, המחאות וכרטיסי אשראי בסכום
21 מצטבר של 1,106,367 ₪ לכל תקופת העסקתה, ועל גניבת מזומנים בשיעור של 97,000 ₪ בו הודתה.
22 הסעד בתביעה הוא סכום עגול של מיליון שקלים, מבלי להסביר איך חושב סכום זה, אולם הרציונל הוא
23 הפחתת ההוצאות הסבירות שהיו נהוגות טרם העסקתה משיעור ההוצאות בתקופת העסקתה. בסיכומים
24 נערך תחשיב אחר, שאף הוא לא ברור. ולחילופין עותרים לתשלום סכום שלא יפחת מסך של 669,221 ₪.
25 בשתי החלופות מבקשים התובעים להימנע מהפחתת הפיצוי בהליך הפלילי, אשר למעשה נפסק לאחר
26 הגשת התביעה.

27
28 טענות הנתבעת

29 4. כתב ההגנה בתובענה זו הוגש ביום 24.02.20, בטרם נגזר דינה של הנתבעת בהליך הפלילי, על כן מרבית
30 הטענות בו אינן רלוונטיות לאחר הודאתה והרשעתה. במסגרת כתב הגנתה טענה הנתבעת כי הכספים

בית משפט השלום באשקלון

ת"א 13608-12-19 עזבון המנוח אברהם ויינראוך ז"ל ואח' נ' דיין ואח'

תיק חיצוני:

1 שהוציאה מחשבונו של המנוח, הוצאו על דעתו ובהסכמתו. נטען כי לא בכדי לא מצא המנוח לנכון למנות
2 את אחד מילדיו כאחראי לענייני כספו וכי באמצעות תביעה זו מנסים מיופי הכוח לקבל כספים שאינם
3 מגיעים להם. טענות אלו נזנחו בהמשך ואף לא הוזכרו כלל בסיכומים. כמו כן נזנחו בסיכומים טענות
4 בדבר מעמדם של מיופי הכוח כשלוחיו של המנוח, וכן הטענה לפיה ההסכם שנחתם בין הצדדים ביום
5 24.11.19 בטל מאחר ונחתם תחת עושה ובכפיה מצד התובע.

6

7 במסגרת תצהירה (אשר הוגש לאחר הרשעתה ולאחר שהחלה לרצות את עונשה) שינתה הנתבעת מגרסתה
8 המקורית והודתה בכך שגנבה מהמנוח אולם טענה כי חובה לתובעים הוא, לכל היותר, ₪ 300,000
9 ומסכום זה יש לקזז את הפיצוי שהושת עליה לשלם במסגרת ההליך הפלילי.

10

11 נטען בכתב ההגנה כי המנוח נהג למשוך מחשבונותיו, לכל הפחות, סכום של 21,000 ₪ בחודש עבור
12 הוצאותיו האישיות, כספים שחילק לנכדיו, תשלום לעובדת הזרה והנתבעת וסכומים נוספים לטובת
13 אחזקת הבית, הוצאות מזון וכן סכומי כסף לאישה נוספת בחייו.

14

15 נטען כי המנוח לא נתן לנתבעת את כרטיס האשראי שלו וזה היה מונח דרך קבע בכיסו. מידי פעם יצאו
16 המנוח והנתבעת לצורך משיכת כספים מהחשבון, על דעתו. הנתבעת טענה בנוסף כי במהלך עבודתה בבית
17 המנוח היא זו שדאגה למלא אחר צרכיו וכן אירחה אותו בארוחות ליל שבת כאילו הייתה בתו.

18

19 נטען כי קשה להאמין לטענת התובעים לפיה לא היו מודעים לעברה של הנתבעת שכן זה פורסם
20 במקומונים ועל התובעים הייתה מוטלת אחריות לבדוק את עברה של הנתבעת קודם העסקתה. כמו כן,
21 כנגד הכספים שהוצאו, הוכנסו כספים לחשבון ומכך עולה כי הנתבעת לא גנבה כלל כספים מהתובע. נוסף
22 על כן הכחישה הנתבעת את הטענות בדבר לקיחת כספי המזומן שהיו בבית המנוח. לטענתה, ככל שהיו
23 כספים, הנטל על התובע להוכיח שיומם ושיעורם.

24

25 הנתבע הגיש בקשה לסילוק על הסף, המהווה את טענות הגנתו, אשר נדחתה בהחלטה מיום 8.7.20. 5.
26 בתמצית טענתו הוא כי לא היה מודע למעשי אשתו, ודאי לה היה שותף להם, ואין כל בסיס להטיל עליו
27 אחריות.

28

בית משפט השלום באשקלון

ת"א 13608-12-19 עזבון המנוח אברהם ויינראוך ז"ל ואח' נ' דיין ואח'

תיק חיצוני:

1 דיון והכרעה

2 היקף הגניבה

3 תביעה זו היא למעשה תביעה נגררת להליך פלילי במסגרתה מסתמכים התובעים על הודאתה והרשעתה .6
4 של הנתבעת אולם מבקשים לחייב אותה בסכום גבוה מזה שנקבע בהליך הפלילי. קבילותו של פסק דין
5 חלוט שניתן במשפט פלילי, כראיה במשפט אזרחי מוסדרת בסעיף 42א לפקודת הראיות [נוסח חדש], שזו
6 לשונו:

7 **"(א) הממצאים והמסקנות של פסק דין חלוט במשפט פלילי, המרשיע את הנאשם, יהיו**
8 **קבילים במשפט אזרחי כראיה לכאורה לאמור בהם אם המורשע או חליפו או מי שאחריותו נובעת**
9 **מאחריות המורשע, ובכלל זה מי שחב בחובו הפסוק, הוא בעל דין במשפט האזרחי."**

10

11 הנתבעת אינה כופרת בממצאי ההליך הפלילי, אולם התובעים מבקשים להוכיח כי סכום הגניבה היה גבוה
12 בהרבה, ואין מניעה לאפשר להם לעשות כן. לעניין הזכות להביא ראיות לסתור יש להבחין בין אדם
13 שהורשע לבין אדם אחר שלא היה צד להליך הפלילי וכך נקבע בפסיקה:

14 **"...לעומת זאת, לגבי צד ג' שהוא זר להליך - לא ניתן לחסום את דרכו לסתור את הממצאים**
15 **של פסק הדין המרשיע, מאחר שלא היה צד להליך הפלילי, ולא ניתנה בידו ההזדמנות להביא ראיה**
16 **במסגרת אותו הליך (פס"ד ממון, שם עמ' 218 פסקה שנייה). הוא גם אינו זקוק לרשות להגשת ראיות**
17 **לסתור וזאת מן טעם שלא הייתה לו הזדמנות קודמת להגיש ראיות אלה ולהתגונן מנימוקיו שלו (יעקב**
18 **קדמי הראיות חלק שלישי 1570 (2009))."** (רע"א (מחוזי חיפה) 2335-11-10 הראל חברה לביטוח בע"מ
19 נ' יוסי קנדרו, 25.01.11, פסקה 15]

20

21 תובע צריך להוכיח את נזקו גם כאשר מדובר בהליך אזרחי המתבסס על הרשעה בהליך פלילי במידה
22 וגובה הנזק לא הוכח בהליך הפלילי. (ראה ע"א (חיפה) 947-11-09 גנאדי נ' מצמן את מרוץ, 12.07.10,
23 אשר הובהר שם בפסקה 4 בנסיבות של גניבה ממעביד כי:

24 **"לבית המשפט סמכות טבועה לפסוק על דרך האומדנה, בנתונים בהם יש קושי לכמת את**
25 **הנזק, (ע"א 355/80 אנסימוב נ' מלון טירת בת שבע, פד לה(2), 801; ע"א 427/82 "השתיל" נ' אגן**
26 **יצרני כימיקלים בע"מ, פ"ד מ(4), 309, 316-317; ע"א 294/92 דרוק נ' אליאסיאן, פ"ד מז(3) 23,**
27 **"(34).**

28

בית משפט השלום באשקלון

ת"א 13608-12-19 עזבון המנוח אברהם ויינראוך ז"ל ואח' נ' דיין ואח'

תיק חיצוני:

1 מאחר והסעד הנתבע הינו חיוב הנתבעת בסכום גבוה מזה שנקבע בהליך הפלילי, הרי שעל התובעים מוטל
2 נטל להוכיח כי הגניבה הייתה בהיקף גדול יותר מזה שנקבע בהליך הפלילי. עם זאת, לא מצאתי פסול
3 עקרוני בדרך ההוכחה של התובעים, שהיא השוואה בין הוצאות קודם להעסקת הנתבעת, לאלו שבתקופת
4 עבודתה. מבחינת הראיות שהובאו בפני עולה כי אין המדובר בחישוב אריתמטי פשוט, ועל פניו יש קושי
5 היום להציג בפירוט רב כל הוצאה והוצאה, ולכן אין מניעה עקרונית להיעזר באומדנה של היקף הגניבה.
6 יתרה מכך, לאור שיטתיות הגניבות והיקפן, עבר הנטל לנתבעת לסתור את טענת התובעים כי רוב הכספים
7 שנמשכו מהחשבון לא שימשו בפועל לצרכי המנוח.

8
9 התובעים הגישו במסגרת סיכומיהם טבלה המרכזת את נתוני המשיכה במזומן ומשיכת המחאות וכן .7
10 הוצאות כרטיס האשראי של המנוח החל מיום 02.07.14 (שנתיים טרם העסקת הנתבעת) ועד ליום
11 02.12.19 (סמוך למועד הפסקת עבודתה) כמו כן צירפו לתצהירם צילומי ההמחאות שמשכה הנתבעת
12 מחשבון המנוח לזכותה, ותדפיס חשבונות הבנק למועדים הקרובים למועדים הנ"ל. הנתבעים לא כפרו
13 בנכונות הטבלאות, אולם לשיטת הנתבעת אין בהן כדי להוכיח כי כל ההוצאה העודפת הן בגדר גניבה ויש
14 לקבוע כי הוצאות המנוח היו גבוהות יותר בהתאם להודעותיו במשטרה.

15
16 בהתאם לנתונים בטבלה, בתקופה שטרם התחלת עבודה של הנתבעת אצל המנוח (02.07.14 ועד 31.08.16
17 הסתכמו סך כל ההוצאות בחשבונותיו בסכום של 289,587 ₪. בחלוקה ל - 26 חודשים עולה כי ממוצע
18 ההוצאות הנו כ - 11,138 ₪ לחודש. (יוער כי סכום זה אינו כולל את שכרה של הנתבעת ששולם בתקופה
19 בה עבדה, כ- 4,000 ₪ לחודש).

20 בתקופת עבודתה של הנתבעת, מיום 02.09.16 ועד 02.12.19 נמשך סכום כולל של כ-1,106,367 ₪. בחלוקה
21 ל - 39 חודשים עולה כי ממוצע ההוצאות עלה לכ- 28,368 ₪.

22
23 עולה כי מבחינה חשבונאית בלבד, גדלו ההוצאות לחודש בכ-17,230 ₪ ועל פני תקופת העסקה של 39
24 חודשים, מגיע סכום חודשי זה להוצאה עודפת של 671,985 ₪ החשודה כולה כגניבה. אם יופחת שכר של
25 כ- 4,000 ₪ לחודש בגין שכר הנתבעת, נותר הפרש של כ- 515,985 ₪.

26
27 במסגרת סיכומי אישר ב"כ הנתבעת את סיכום הסכומים בטבלאות, עם זאת טען כי הוצאות המנוח .8
28 גדולות בהרבה מההוצאות הנטענות והחוב שנוותר לה לשלם לתובעים הוא נמוך, תוך שביצע מספר
29 חישובים חלופיים המבוססים על הוצאה חודשית של המנוח בסך של כ- 15,600 ₪, קיזוז סכומים בסך

בית משפט השלום באשקלון

ת"א 13608-12-19 עזבון המנוח אברהם ויינראוך ז"ל ואח' נ' דיין ואח'

תיק חיצוני:

1 250,000 ₪ שהשיבה הנתבעת לפי כתב האישום, הפחתת 51,353 ₪ של משיכות כספים שנטען כי בוצעו לא
2 בשעות בהן עבדה הנתבעת וטענה כי תחשיב התובע מתייחס בכפל לחלק מהמשיכות.

3
4 בהתאם לנטען בסיכומי התובע, לכל הפחות יש לחייב את הנתבעת בסכומים הבאים: נוסף על הסכום בו
5 הודתה הנתבעת בהליך הפלילי בסך 550,000 ₪, יש לחייב אותה בסכום נוסף בסך 119,221 ₪- הסכום
6 שגנבה הנתבעת מהמנוח בשנה הראשונה לעבודתה באמצעות שימוש בכרטיס אשראי (46,000 ₪) וההפרש
7 בין המזומנים שנמשכו ב-26 חודשי עבודתה של הנתבעת לבין המזומנים שנמשכו ב-26 החודשים שקדמו
8 להם בסך 73,221 ₪. (לא ברור כיצד בוצע החישוב. תקופת עבודתה של הנתבעת הייתה 39 חודשים ולא 26
9 חודשים כפי שצוין).

10
11 יובהר כי תחשיבי שני הצדדים לוקים בחסר ואין בידי לקבלם, והתחשיב הסביר יותר הוא בחינת כלל
12 ההוצאות ביחס לתקופה שקדמה להעסקת הנתבעת.

13
14 הנתבעת טענה כי המנוח משך לעצמו כל חודש סכום של כ-5000 ₪ ועוד סכום דומה כדי לחלק לנכדיו וכן
15 תשלום לעובדת הזרה, סכום נוסף עבורה וסכומים להוצאות אחזקת הבית ומזון וכן סכומים לאישה
16 נוספת בחייו. נטען כי סך הוצאותיו החודשיות הסתכמו בכ-21,000 ₪. (בהמשך בס' 45 לתצהיר נטען כי
17 סכום ההוצאות החודשי היה 24,000 ₪, ובסיכומים נטען לסכום של 15,600 ₪).

18
19 עיון בתדפיסי החשבון שהגישו התובעים (נספח ו' ו-ז' לתצהירי התובע) מלמד כי המציאות רחוקה
20 מתיאורי הנתבעת. מעיון בתדפיסי חשבון הבנק לחשבון 181 עולה כי שלושה חודשים טרם תחילת עבודתה
21 של הנתבעת אצל המנוח, ביום 30.06.16 עמדה היתרה בחשבונו של המנוח ע"ס 164,234 ₪. החיוב הגבוה
22 ביותר לתקופה זו היה בחודש מרץ ועמד ע"ס של כ-8000 ₪. גם בפירוט התקופתי לחודשים יולי 2015 ועד
23 דצמבר 2015 עמד החיוב החודשי הגבוה ביותר ע"ס 6500 ₪. סך כל החיובים- 21,500 ₪. היתרה לתקופה
24 זו הייתה 156,980 ₪. בסיכום התקופתי לחודשים ינואר 2015 ועד יוני 2015 עמד החיוב החודשי הגבוה
25 ביותר ע"ס 12,000 ₪ בחודש מרץ. סך החיובים לתקופה הנ"ל היה כ-28,000 ₪. לתקופה שבין 01.07.14
26 ועד 31.12.14 עמדו סך כל החיובים ע"ס כ-60,000 ₪.

27
28 כאמור, הנתבעת החלה לעבוד אצל המנוח בחודש ספטמבר 2016. מעיון בתדפיס הנוגע לתקופה שמיום
29 01.07.14 ועד 31.12.16 עולה כי חל שינוי משמעותי בסכום החיובים לחודשים אוקטובר, נובמבר, דצמבר,

בית משפט השלום באשקלון

ת"א 19-12-13608 עזבון המנוח אברהם ויינראוך ז"ל ואח' נ' דיין ואח'

תיק חיצוני:

1 לעומת החודשים יולי, אוגוסט, ספטמבר. בעוד בשלושת החודשים הראשונים לתקופה זו עמדו סך
2 החיובים החודשי ע"ס 4000 ₪-8000 ₪ בשלושת החודשים שאחריהם עמדו החיובים ע"ס 29,000 ₪
3 בחודש אוקטובר, 25,000 ₪ בחודש נובמבר ו-40,000 בחודש דצמבר. סך החיוב התקופתי הסתכם ב-
4 114,000 ₪.

5
6 אשר לתדפיס החשבון הבא לתקופה שמיום 01.01.17 ועד 30.06.17 עולה כי סך החיובים לתקופה עמד ע"ס
7 של כ-85,000 ₪ והיתרה בחשבונו של המנוח פחתה באופן משמעותי ועמדה ע"ס 22,000 ₪. בתקופה
8 שמיום 01.07.17 ועד 31.12.17 הסתכם החיוב התקופתי בסך 42,860 ₪. היתרה הלכה וקטנה והגיעה לסך
9 של 6800 ₪. בחודש יוני 2018 הגיעה היתרה בחשבון לכ-2300 ₪. בדצמבר 2018-284 ₪. ב-30.06.19 עמד
10 החשבון ביתרת חובה בסך 5000 ₪.

11
12 מעיון בתדפיסי חשבון 567 ניתן לזהות מגמה דומה. עד למועד תחילת עבודתה של הנתבעת החשבון עמד
13 ביתרת זכות שעלתה מידי תקופה (בדצמבר 2014 עמדה יתרת הזכות ע"ס 28,786 ₪ וביוני 2016 ע"ס
14 127,074 ₪) בתקופה שלאחר תחילת עבודת הנתבעת חל שינוי ויתרת הזכות בחשבון הלכה ופחתה עד אשר
15 הגיעה לסך של 1767 ₪ בחודש יוני 2019.

16
17 10. אמנם, לא ניתן לדעת במדויק אלו סכומים נטלה הנתבעת לעצמה ואלו שימשו לצרכי התובע אולם ניתן
18 לזהות בבירור שינוי משמעותי בין גובה הכספים שנמשכו מחשבונות המנוח טרם תחילת עבודתה של
19 הנתבעת לבין הסכומים שנמשכו לאחר שהחלה לעבוד.

20
21 מאחר ואין מחלוקת כי הנתבעת גנבה סכומי כסף משמעותיים ונוכח הנתונים בתדפיסי החשבון כמפורט
22 לעיל, אני דוחה את הטענה לפיה המנוח נהג למשוך סכום העולה על 20,000 ₪ מחשבונותיו מידי חודש
23 וקובע כי עדות התובע לפיה סך הוצאותיו של המנוח עמד במוצע ע"ס של 6500 ₪ (עמ' 7, שורה 20)
24 הגיונית וסבירה יותר מגרסת הנתבעת לאור תדפיסי החשבון. עם זאת, עריכת ממוצע הוצאות נותנת
25 תמונה מדויקת יותר מאשר הערכת הבן.

26
27 לכך יש להוסיף את עדות המנוח במסגרת עימות שבוצע בינו לבין המתלוננת (נספח ב' לתצהירי הנתבעת)
28 במסגרתה טען כי נהג למשוך מידי חודש סכום הנע בין 5000 ₪ ל-10,000 ₪ מקסימום. עדות זו יחד עם

בית משפט השלום באשקלון

ת"א 13608-12-19 עזבון המנוח אברהם ויינראוך ז"ל ואח' נ' דיין ואח'

תיק חיצוני:

1 עדות הבן מובילה להוצאה חודשית בגבול של כ- 15,000 ₪, סכום הדומה לממוצע ההוצאות לפני העסקת
2 הנתבעת בתוספת שכרה.

3

4 בחינת סבירות הסכום לאור ההסכם ויתר הראיות

5 על מנת להוכיח את גרסתם מבקשים התובעים להסתמך על הסכם מיום 24.11.19 שנעשה בין התובע לבין .11
6 הנתבעת מיד לאחר גילוי המעילה. בהסכם נכתב כי מבדיקת התובע עלה כי סך כספי המעילה עומד על
7 500,000 ₪. עם זאת צוין כי סכום זה איננו סופי מאחר והתובע צריך לבדוק את חשבונות הבנק בכל
8 תקופת העסקתה של הנתבעת. הוסכם כי ככל הנראה הסכום לא יעלה על 1,000,000 ₪.

9

10 אמנם בכתב הגנה טענה הנתבעת כי חתמה על ההסכם מתוך עושק וכפיה מאחר ועמדה מספר ימים לפני
11 חתונה ביתה והתובע ויורם יפרח איימו עליה שאם לא תחתום על ההסכם יפיצו את דבר הגניבה. עם זאת
12 כאמור, בהמשך זנחה הנתבעת את הטענה הנ"ל כך שיש לקבוע כי ההסכם שריר וקיים וכי, לכל הפחות,
13 הודתה הנתבעת כי גנבה מהמנוח בין 500,000 ₪ לסך של 1,000,000 ₪ .

14

15 יש לדחות את טענת העושק והכפייה, גם מהטעם שלא הוכחה. במסגרת העימות במשטרה בין המנוח
16 לנתבעת טענה הנתבעת כי נסחטה באיומים. עם זאת לא הציגה כל הסבר במענה לשאלה מדוע לא הגישה
17 תלונה במשטרה על הסחיטה הנטענת ורק לאחר שנעצרה העלתה את הטענה בדבר הסחיטה.

18

19 התובע טען בעדותו כי תהליך החתימה על ההסכם התנהל ברוגע ללא לחץ ואיומים- "הכל היה בחיבוקים
20 ובאהבה. היא כמו בת משפחה. היא החליטה לביים ניסיון התאבדות..." (עמ' 14, שורה 5) התובע טען
21 כי לא היה צורך באיום או סחיטה וכי נהג בטוב לב עם הנתבעת. כמו כן טען כי הדברים שנאמרו במסגרת
22 החתימה על ההסכם הוקלטו וכי ההקלטה נמצאת בידה של הפרקליטות.

23

24 עולה כי דין טענת הנתבעת לפיה התובע וחברו (יורם יפרח) עשקו אותה וניצלו את מצוקתה על מנת
25 להחתיים אותה על ההסכם, להידחות. הנתבעת נתפסה בקלקלתה לאחר שבמשך שנים גנבה סכומי כסף
26 גדולים מאדם מבוגר עיוור וניצול שואה. גם אם נכונה טענתה כי התובעים "איימו" עליה בפניה למשטרה,
27 הרי שמדובר בצעד הנכון והמתבקש לאחר שגילו את מעשיה, יהא העיתוי אשר יהיה וגם אם הדבר היה
28 לפי חתונת בתה. לא ניתן לייחס איום להודעת התובע כי הוא מתכוון להתלונן על מעשי הנתבעת במשטרה
29 אלא בפעולה מחויבת המציאות, אל מול מעשיה הפליליים של הנתבעת.

בית משפט השלום באשקלון

ת"א 19-12-13608 עזבון המנוח אברהם ויינראוך ז"ל ואח' נ' דיין ואח'

תיק חיצוני:

1 בתצהירה טענה הנתבעת כי לא הגישה תלונה במשטרה מאחר וידעה כי ידה "הייתה על התחתונה" נוכח
2 נסיבותיה האישיות הנוגעות לעברה וקשריו של יורם יפרח במשטרה. לא ברור אלו קשרים נדרשים לאדם
3 המגיע לדווח על מעילה בהיקף כזה וברור שידה של הנתבעת תהיה על התחתונה נוכח מעשיה. כאמור,
4 במשטרה לא סיפקה הנתבעת כל הסבר לכך שלא הגישה תלונה בדבר ה"סחיטה" הנטענת.

5

6 על כן, הודאת הנתבעת בהסכם בדבר היקף הגניבה יש לה משקל ראייתי רב.

7

8 ראה נוספת שיש בה כדי ללמד על היקף המעילה הינו עימות שנעשה בין הנתבעת לבין המנוח במשטרה – 12.
9 מיום 12.12.19. יחד עם זאת, אין לפרש באופן דווקני את דברי המנוח בעימות, אשר העריך הערכות גסות
10 של הוצאותיו.

11 המנוח מסר במסגרת העימות כי נהג לבקש מהנתבעת למשוך סכום של 5000 ₪ עד 10,000 ₪ לכל היותר
12 אחת לחודש וכי דרש שהמשיכה תעשה בנוכחותו. לדבריו, כרטיס הכספומט היה מונח בכיסו אולם
13 הנתבעת ידעה את הקוד בע"פ. בד"כ היה מושך כסף באמצעות כרטיס אחד אולם פעם בחודש היה מוציא
14 גם עם השני.

15 בניגוד לאמור לעיל, התובע טען בעדותו כי הנתבעת החזיקה בכרטיס הכספומט וכי אביו העיוור לא היה
16 מודע לכך. התובע העיד בנוסף כי הנתבעת הודתה בפניו כי נטלה את הכרטיס והשיבה אותו לידיה לאחר
17 וידויה.

18 אמנם אין לכך משמעות רבה שכן הנתבעת אינה חולקת על כך שהיא זו שביצעה את המשיכות מחשבונית
19 המנוח (למעט המשיכות שבוצעו בשעות בהן לא עבדה) עם זאת, יש לזכור כי המנוח היה אדם עיוור כך
20 שיכלה הנתבעת ליטול את הכרטיס מכיס חולצתו, להשתמש בו ולהשיבו לכיס החולצה מבלי שהמנוח ידע
21 על כך. באופן זה ניתן להסביר את משיכות המזומנים בשעות בהן הנתבעת לא עבדה ואין משמעות הדבר
22 כי המשיכות לא בוצעו על ידה, ולא מצאתי בסיס לדרישתה לקזז סכומים אלו מחישוב היקף הגניבה.

23 נוסף על כן, המנוח אישר כי נתן ל"דודה מרים" רק 5000 ₪ וכן לנכדיו היה נותן מידי פעם כספים במזומן.
24 לצורך כך נהג למשוך בין 5000 ל-10,000 ₪ במזומן. במענה לשאלה לשם מה נועד הכסף שמשכה הנתבעת
25 מהבנק השיב המנוח: " חמש לבית, לבית קפה היא היתה שותה איתי כל יום, לשוק, ועוד חמש לנכדים
26 לתת" (שורה 79).

27 החוקר ציין בפני המנוח שמות של בתי עסק בהם נעשו רכישות באמצעות כרטיס האשראי שלו. בתגובה
28 טען המנוח כי אינו מכיר את בתי העסק הללו ולא רכש בהם (פרברוגר, שילי, ח.י גלאור תכשיטים,
29 איסטה אשקלון, ליפסטיק, פוזה, עמית כלים) המנוח טען כי רכש באמצעות כרטיס האשראי רק ב"מגה"
30 ובכל יתר המקומות שילם במזומן.

בית משפט השלום באשקלון

ת"א 13608-12-19 עזבון המנוח אברהם ויינראוך ז"ל ואח' נ' דיין ואח'

תיק חיצוני:

1 הנתבעת סירבה להתייחס לדברי המנוח במסגרת העימות וטענה כי אמרה את כל מה שהיה לה לומר.

2

3 נוסף על הגניבות שביצעה הנתבעת באמצעות משיכה מחשבונות המנוח עולה כי נטלה מכספי מזומן .13
4 שהחזיק בביתו אם כי, לא ניתן לדעת מהו הסכום שנלקח. במסגרת ההסכם הודתה הנתבעת שנטלה
5 מכספי המזומן שהיו בדירת המנוח בסך של \$ 16,000 וכן 20,000 ₪ וזאת רק בחודשיים האחרונים.

6

7 המנוח טען בעימות כי הנתבעת נטלה מהבית בערך \$ 16,000 וכן מזומנים בסך 25,000 ₪ ("מהבית ענת
8 לקחה בערך 16,000 דולר פלוס והיה לי שם 20,000 ₪ מזומן ו-5000 ₪ בארון הבגדים" שורה 46). במענה
9 לשאלה כיצד הוא יודע שהנתבעת גנבה את הכסף מהבית השיב כי בנו שאל אותו אם יש כסף בבית והוא
10 השיב לו כי הוא מחביא כסף מתחת למכשיר האינהלציה. לאחר בדיקה התברר כי הכסף נעלם. המנוח טען
11 כי אף אחד לבד מהנתבעת לא יכול היה לדעת כי הוא מחביא כסף מתחת למכשיר, אף לא המטפלת הזרה.

12

13 בהודעתו במשטרה מיום 05.12.19 (נספח ג' לתצהירי הנתבעת) מסר המנוח כי הנתבעת גנבה סכום של
14 16,000 ₪ במזומן שהיה מונח בשידה בחדר השינה. (עמ' 2, שורה 18) במענה לשאלה האם ידוע לו מהו
15 הסכום שגנבה ממנו הנתבעת השיב 350,000 ₪. (עמ' 3, שורה 11) בהמשך אמר: "אני קיבלתי כזה שוק...
16 350 אלף ₪ ועוד ... 500 אלף ₪" (עמ' 5, שורה 19)

17

18 בעניין כספי המזומן שהיו בבית, התובע טען כי מאחר ואביו היה ניצול שואה נהג להחזיק כספים במזומן
19 בביתו. לטענתו הנתבעת לקחה 250,000 ₪ אותם הפקידה לחשבון הבנק על מנת להסוות את הגניבה.
20 הדברים אינם מוזכרים בתצהירו של התובע אלא רק נטען כי הנתבעת הודתה בפניו כי גנבה את הכספים
21 שהיו בבית (ס' 29 לתצהיר).

22

22 במענה לשאלה מדוע לא טען בתצהירו כי הנתבעת גנבה כספים מביתו של המנוח הפנה התובע להסכם בו
23 הוסכם כי סכום המעילה הנו 500,000 ₪ עד מיליון ושאל מניין הפקידה הנתבעת סך של 250,000 ₪.
24 "נרשם בהליך הפלילי ממקורות אחרים. זה הכספים של אבא שלי משם גנבה את המזומנים והיא חתומה
25 על חלק מזה על ההסכם." (עמ' 11, שורה 4)

26

26 למעשה, אין כל הוכחה או אינדיקציה לכך שהמנוח החזיק בביתו סכום העולה על 250,000 ₪. העובדה כי
27 הנתבעת הפקידה סכומים לחשבון הבנק איננה מהווה הוכחה לכך שמדובר בסכומים שהוחזקו בבית
28 המנוח. הנתבע העיד כי הנתבעת גנבה כספים גם ממנו ומהוריה (עמ' 31, שורה 3) ואף יתכן כי הנתבעת

בית משפט השלום באשקלון

ת"א 13608-12-19 עזבון המנוח אברהם ויינראוך ז"ל ואח' נ' דיין ואח'

תיק חיצוני:

1 העבירה סכומים בין חשבונות המנוח (משכה מחשבון אחד והעבירה למשנהו) והשתמשה בחלק מהכספים
2 שגנבה בדרכים השונות גם כדי לאפשר לחשבון להתנהל ולא להגיע ליתרות חובה.

3
4 על כן, מעבר לכספים שגנבו מהחשבונות בדרכים השונות, משיכות, אשראי ושיקים, יש לחייב הנתבעת
5 בנוסף, בהתאם להודאתה בהסכם, בגניבת 20,000 ₪ וסך של \$16,000 (סך של כ- 59,200 ₪ לפי שער יציג
6 למועד פסק הדין).

7
8 מבחינת מכלול הראיות מצאתי כי ראוי לבצע אומדנה להיקף הכספים שנטלה הנתבעת במרמה מהתובע .14
9 תוך כדי ביצוע עבירות של גניבה וזיוף. מצאתי כי האומדן הקרוב ביותר נשען על ההפרש בין ממוצע
10 ההוצאות מהחשבון טרם העסקתה לממוצע במועדי עבודתה אצל המנוח.

11
12 כאמור בפסקה 7 לעיל, עולה כי מבחינה חשבונאית בלבד, גדלו ההוצאות לחודש בכ-17,230 ₪ ועל פני
13 תקופת העסקה של 39 חודשים, מגיע סכום חודשי זה להוצאה עודפת של 671,985 ₪ החשודה כולה
14 כגניבה. עוד ציינתי כי אם יופחת שכר של כ-4,000 ₪ לחודש בגין שכר הנתבעת, נותר הפרש של כ-
15 515,985 ₪. יחד עם זאת, איני סבור כי זו הערכה ראויה של היקף הגניבה, הואיל ונמוך הוא אף
16 מהסכומים הנקובים בכתב האישום. כאמור לעיל, הנתבעת הודתה בהסכם כי גנבה לכל הפחות 500,000
17 ₪, ויש להניח כי סכום זה הוא לאחר ההפקדות שהשיבה לחשבון, או לפחות חלקן.

18 המנוח טען כי שילם את שכרה של המטפלת במזומן "הייתי נותן כסף מזומן לענת כדי שתפקיד לה את
19 הכסף" (שורה 71 להודעתו). אין די בעדותו הכבושה של התובע לפיה הוא שילם את משכורתן של הנתבעת
20 והמטפלת במזומן ממקורותיו הוא (עמ' 7, שורה 27).

21 אמנם בתדפיס חשבון הבנק מחודש נובמבר 2019 מופיעה העברה ע"ס 7140 ₪ "לטובת לודמילה עבור
22 משכורת 11/2019 (עמ' 95 לתצהירי התובע) בנוגע לכך טען התובע כי יומיים לאחר שהנתבעת פוטרה
23 הפקיד 65,000 ₪ מכספו לחשבון המנוח שהיה ביתרת חובה והעביר למטפלת הזרה 7140 ₪ מהחשבון.
24 אולם מעיון בתדפיסי החשבון עולה כי מדובר בפעם היחידה בה מופיעה העברה כזו ואין בכך כדי להעיד
25 על כך שמשכורותיה של המטפלת שולמו בהעברות מחשבון הבנק, אלא היו חלק ממשיכות המזומנים. יחד
26 עם זאת, אין בסיס לקיוזו הוצאות אלו מחישוב הגניבה, תחשיב המתבסס בעיקרו על הפער בין ההוצאות
27 בין התקופות.

בית משפט השלום באשקלון

ת"א 19-12-13608 עזבון המנוח אברהם ויינראוך ז"ל ואח' נ' דיין ואח'

תיק חיצוני:

1 מעיון בניסוח כתב האישום, בו מפורטות דרכי גניבה ורמיה שונות בהיקף של כ- 550,000 ₪, ניתן
2 להתרשם כי מדובר בהערכת סכומים על הצד הנמוך, שעה שבסעיף 4 לעובדות כתב האישום צוין כי קיבלה
3 עקב זיוף שיקים טובין או סכומי כסף בסכום שאינו נמוך מ- 150,000 ₪.

4
5 לאחר בחינת מכלול הראיות מצאתי כי יש להעמיד את סכום הגניבה מחשבונות המנוח, לרבות באמצעות
6 שיקים וכרטיסי אשראי, על סך של 650,000 ₪, שהוא סכום קרוב לפער בין ההוצאות השוטפות בין
7 התקופות, ללא קיזוז שכרה של הנתבעת.

8
9 לסכום זה יש להוסיף את גניבת המזומנים מהבית, בסכום נוסף של 80,000 ₪, באופן שסך הגניבה עומדת
10 על 730,000 ₪.

11
12 האם יש לקזז מסך המשיכות את הכספים שהושבו לחשבונות

13 15. בעניין זה נפלו התובעים לטעות חשבונאית, הואיל וגם אם אקבל טענתם כי כל הכספים שהושבו לחשבון
14 היו כספים אשר גנבה הנתבעת מהמנוח, מבחינה חשבונאית הנזק הכלכלי שנגרם הוא הפער בין הסכום
15 שנלקח לסכום שהושב לחשבון. על כן, למרות שיש לקבל את הטענה כי הנתבעת לא הוכיחה כי השיבה
16 כספים ממקורותיה ויש להניח כי מקור הכספים בגניבה עצמה, יש להפחית מסכום הגניבה את שיעור
17 השבת הכספים לחשבון.

18
19 הנתבעת צירפה לתצהירה טבלה שלדבריה מרכזת את הפקדות המזומן שביצעה לחשבונות המנוח בתקופה
20 הרלוונטית. בהתאם לטבלה מסתכמות ההפקדות בסכום כולל של 273,981 ₪. בכתב האישום צוין
21 במפורש כי חלק מהכספים מקורם בכספי הגניבה ובכספים שהועברו מחשבון אחד למשנהו וכי הדבר
22 נעשה במטרה להסוות את הגניבה, וכי שיעור ההפקדה לחשבונות עמד על כ- 250,000 ₪, סכום הקרוב
23 לתחשיב הנתבעת. הואיל והנתבעת לא נשאלה כלל על תחשיב זה, יש לאמץ אותו ולקזז סכום זה מסכום
24 הגניבה.

25
26 היקף הגניבה

27 16. מכל האמור לעיל עולה כי הסכום הכולל שגנבה הנתבעת ועליו להשיבו לתובע עומד על 456,019 ₪ (סכום
28 קרוב לסכום בו הודתה בהסכם).

בית משפט השלום באשקלון

ת"א 13608-12-19 עזבון המנוח אברהם ויינראוך ז"ל ואח' נ' דיין ואח'

תיק חיצוני:

1 קיזוז הפיצוי שנפסק לפי סעיף 77 לחוק העונשין

2 17. כאמור לעיל, במסגרת הערעור הגדיל בית המשפט את הפיצוי למנוח והעמידו על סך של 250,000 ₪, סכום
3 הקרוב לתקרת הפיצוי בחוק ומשקף את מרבית הנזק שנגרם למנוח לפי עובדות כתב האישום.

4
5 התובעים לא קיזזו מדרישתם את סכום הפיצוי שנפסק בהליך הפלילי, ללא כל הסבר להימנעותם מקיזוז
6 הסכום. בית המשפט העליון הבהיר ברע"פ 9727/05 פלוני נ' מ"י, פסקה 22, 08.08.07, כי יש לנכות את
7 הפיצוי:

8 "כאמור, הפיצוי הנפסק לפי סעיף 77 לחוק מושתת על יסודות שהם ממאפייניו
9 האזרחיים של סעיף זה, המיועד לפצות את הנפגע על נזק או סבל שנגרמו לו, על-פי "ערך"
10 הנזק או הסבל. יש להניח, כי היבט אזרחי זה של הפיצוי תומך בכך שבעת חישוב מלוא
11 הפיצויים להם זכאי הנפגע, יילקחו בחשבון גם הסכומים אשר נפסקו לטובתו במסגרת
12 ההליך הפלילי. שאלה לעצמה היא אם תכליותיו העונשיות והחברתיות של סעיף 77 לחוק
13 יש בהן כדי להשפיע על הגדלת הפיצוי. יש להניח, שאם אמנם יבחר הנפגע לנהל הליך
14 אזרחי על-מנת להיפרע ממי שפשע נגדו, ינוכה מהפיצוי שייפסק לו בהליך האזרחי הסכום
15 שנפסק לטובתו על-פי סעיף 77 לחוק. בית משפט זה כבר עמד על כך ב"פ 228/05
16 יאגודיב נ' מדינת ישראל, פ"ד נט(4) 518 (2005), 524, בקובעו כי:
17 "אם מי שנפסק לטובתו פיצוי לפי סעיף 77 תובע את נזקיו לאחר מכן בהליך אזרחי, יש
18 לנכות מן הפיצוי שייפסק לו בהליך האזרחי את הפיצוי שניתן על פי סעיף 77".

19
20 18. על כן יש לקזז משיעור הגזלה בסך 456,019 ₪, את הפיצוי למתלונן בסך 250,000 ₪ שנפסק לחובת
21 הנתבעת בהליך הפלילי, ועל כן על הנתבעת לשלם לתובע את ההפרש בסך של 206,019 ₪.

22
23 שאלת חבות הבעל - הנתבע

24 19. כאמור, התובעים טענו כי יש לחייב את הנתבע בתשלום הפיצוי אשר יושת על הנתבעת מאחר ולטענתם
25 הנתבע היה מודע למעשיה של הנתבעת, שותף לפעולותיה, ונהנה מכספי המעילה. יובהר כי למעט הסקת
26 מסקנות מעצם היקף הגניבה והחיים המשותפים עם הנתבעת, לא הציגו התובעים ראיות מהן ניתן להסיק
27 כי הנתבע היה מודע לגניבה ובוודאי שאין ראיות כי היה שותף לה. לו היה בסיס לחשד כי היה שותף, יש
28 להניח כי לכל הפחות היה נחקר באזהרה במשטרה לאחר התלונה.

בית משפט השלום באשקלון

ת"א 13608-12-19 עזבון המנוח אברהם ויינראוך ז"ל ואח' נ' דיין ואח'

תיק חיצוני:

1 הנתבעת, הנמצאת בהליך גירושין מהנתבע, תמכה בטענות התובעים בעניין זה. בעדותה טענה כי הנתבע
2 לא רק ידע על כך שהיא גונבת מהמנוח אלא אף עודד אותה להמשיך לעבוד עבור המנוח ולגנוב ממנו.
3 הנתבעת טענה כי מכספי הגניבה נהנו גם אחיו של הנתבע אשר הסתייעו בהם לצורך הליכי גירושין אולם
4 לא הביאה כל ראיה לכך.

5
6 הנתבעת עומתה עם הדברים שאמרה בהליך הגירושין בפני ביה"ד הרבני אותו הגיש הנתבע בתמיכה
7 לגרסתו (1/נ) – שם במהלך הדיון טענה הנתבעת כי הנתבע ידע על דבר הגניבות וכי היו הרבה כספים בבית
8 וקניות בהוצאה גבוהה. בהמשך במענה לשאלת ביה"ד האם יתכן כי אז הוא לא ידע השיבה הנתבעת: "אז
9 לא ידע היום הוא יודע" בהמשך אמרה כי עבדה בשלוש עבודות "מסביב לשעון" והנתבע חשב שההוצאות
10 הרבות מומנו מכספי משכורתם. במענה לשאלה האם אין לה מידע ברור שלא ידע על הגניבות השיבה
11 בשלילה ובהמשך במענה לאותה שאלה השיבה כי איננה יודעת. בהמשך אמרה כי הנתבע ביקש ממנה שלא
12 לגנוב שוב – "אמר לי אל תעשי עוד הפעם".

13 בהתייחס לדברים הנ"ל טענה הנתבעת בעדותה כי גם הרבנים בביה"ד גילו דעתם שהנתבע ידע על הגניבה
14 "אמרו אין דבר שלא ידע" (עמ' 25, שורה 2) עם זאת, לא הובאו לכך תימוכין.

15
16 הנתבעת טענה בנוסף כי, על אף שהחשבון היה ביתרת חובה והיו להם חובות והלוואות, חיו בראוותנות
17 ורכשו אוכל בכמות גדולה "על האש כל שני וחמישי לרצות את הילדים" (עמ' 25, שורה 33) זאת בניגוד
18 לדברים שמסרה בתצהירה לפיהם לא התעשרה ולא חיה חיי פאר וכי חופשות לחו"ל אינן מדד לעושר
19 (כלכלי(ס' 66)

20
21 הנתבעת אישרה כי, לאחר המעילה הראשונה (בטרם הועסקה אצל המנוח), ביקש ממנה הנתבע שלא לשוב
22 על מעשיה עם זאת טענה כי ידע שהיא חולה ושהיה עליה לגנוב על מנת לממן מקרר מלא בדברים יקרים
23 למרות שלא הייתה להם יכול כלכלית וזאת על אף שמשכורתיהם אמורות היו לאפשר זאת. הנתבעת
24 עמדה על כך שהנתבע נהנה מהגניבה ועל כן ישלם כפי שהיא משלמת עליה.

25
26 מנגד, דבק הנתבע בגרסתו לפיה לא היה מודע לגניבות שביצעה הנתבעת מחשבון המנוח. הנתבע שב וציין .20
27 כי המשטרה לא מצאה לנכון להעמידו לדין בגין המעילה וזאת לאחר שבדקה ומצאה כי אין לו יד בדבר.
28 במסגרת תצהירו טען הנתבע כי גילה את דבר המעילה לאחר חתונת בתם. לטענתו, יורם יפרח, שותפו של
29 הנתבע פנה אליו ודרש ממנו להסדיר את החוב ובתמורה לא תוגש נגדו תלונה. הנתבע טען כי סירב
30 לדרישותיו בתוקף והבהיר לו שאין לו חלק במעשיה של הנתבעת וכי איננו חושש באם תוגש כנגדו תלונה.

בית משפט השלום באשקלון

ת"א 13608-12-19 עזבון המנוח אברהם ויינראוך ז"ל ואח' נ' דיין ואח'

תיק חיצוני:

1 הנתבע הצהיר כי במשך כל תקופת עבודתה של הנתבעת אצל המנוח לא חל שינוי ברמת החיים שניהלו.
2 לדבריו הכנסתו החודשית נעה בין 13,000 ₪ ל-17,000 ₪ ואילו הנתבעת השתכרה כ-10,000 ₪ מעבודתה
3 אצל המנוח וכן מעבודה נוספת במכללת אשקלון. כמו כן טען כי למיטב ידיעתו, הנתבעת לא הביאה סכומי
4 כסף שיכולים לעורר חשד ואף לא ביצעה הפקדות מחשידות לחשבון הבנק, אותו ניהלה לאור התמחותה
5 החשבונאית. הנתבע טען כי החשבון היה מצוי באופן תמידי ביתרת חובה וכי תחושתו הייתה כי הם
6 מתנהלים באופן סביר מבחינה כלכלית ביחס למשק בית ממוצע שהכנסותיו אינן קטנות.

7
8 אין ספק שגרסת הנתבע מעלה, לכל הפחות, אי נוחות. התקשיתי לתת אמון בטענתו לפיה הותיר את ניהול
9 החשבון בידה של הנתבעת, אף מבלי לערוך בדיקה מידי פעם בחשבון למרות שידע על מעשיה בעבר ועל
10 מעילותיה בכספי מעסיקה. יתכן והדבר מעיד על רשלנות מצדו, אולם לא מצאתי כי על הנתבע חובת
11 זהירות כלפי כולי עלמא לפקח על פעולות אשתו נוכח עברה הפלילי. אין בכך די כדי להסיק כי ידע על
12 המעילה או נהנה מהכספים באופן ישיר. אף אם היה שפע כלכלי גדול יותר באופן יחסי בתקופה בה גזלה
13 הנתבעת מכספי המנוח, לא ניתן לקבוע בוודאות כי הנתבע יכול היה לדעת כי מדובר בכספים שמקורם
14 בגניבה.

15
16 מעילותיה הקודמות של הנתבעת התבצעו על רקע עבודתה בחברות שונות במסגרתה הייתה לה גישה
17 לכספי החברה. במקרה דנן עסקה הנתבעת בעבודה בעלת אופי שונה, ליווי וסיעוד קשיש עיוור. לא מן
18 הנמנע כי הנתבע לא היה דרוך לחקות אחר מעשי הנתבעת ביודעו כי היא עובדת בביתו של קשיש ולא
19 בחברה בעלת נכסים וכן לאור חלוף הזמן מביצוע העבירות הראשונות והבטחותיה לו, כפי שהעיד, כי
20 לעולם לא תמעל שוב בכספי אחרים.

21
22 הנתבע העיד כי עבד בכמה עבודות במהלך חייו במשך שעות רבות קיבל בונוסים וכספי פיצויים ואף פדה
23 קרנות. בכספים שקיבל ממקורות אלו השתמש יחד עם הנתבעת לצורכי נסיעות וטיולים וכן לרכישת רכב.
24 לטענת הנתבע הכניס הרבה כסף והנתבעת אף גנבה מחשבונו. לדבריו לא היה מעורה בחשבון הבנק
25 והאמין לנתבעת כי היא מנהלת את החשבון באופן תקין.

26
27 21. בחקירתו הנגדית נשאל על מעילה שביצעה הנתבעת בשנת 2004 כנגד מעבידה ונשאל האם שילמו הוא
28 והנתבעת 110,000 ₪ על מנת לסיים את העניין. בתגובה השיב הנתבע כי אינו זוכר. הנתבע התבקש
29 להתייחס גם למעילות שביצעה הנתבעת בהמשך בגינן נשפטו לשנתיים מאסר בפועל והוא נשאל כיצד לא
30 ידע ולא שמע. בתגובה השיב הנתבע כי לאחר שגניבותיה התגלו ביקש להתגרש אולם לאחר שהנתבעת

בית משפט השלום באשקלון

ת"א 13608-12-19 עזבון המנוח אברהם ויינראוך ז"ל ואח' נ' דיין ואח'

תיק חיצוני:

1 השתחררה ממאסרה החליט לתת לה הזדמנות נוספת. לטענתו במשך שנה - שנתיים לא אפשר לנתבעת
2 גישה למקורותיהם הכספיים וכאשר ראה כי חל שינוי בהתנהלותה סבר כי השתנתה. הנתבע טען כי לו
3 היה יודע שהנתבעת גונבת לא היה נשאר איתה.

4
5 בניגוד לגרסת הנתבעת טען כי לא היה בבית שפע וכי החשבון היה ביתרת חובה ותמיד היו חובות. בתגובה
6 לטענה כי היה אוכל בשפע השיב כי משכורת של 23,000 ₪ אמורה להספיק לכך וכן כי אביה של הנתבעת
7 דאג להביא להם סלי מזון. (תימוכין לכך ניתן למצוא בדברי אבי הנתבעת בפני ביהמ"ש במסגרת הראיות
8 לעונש בת"פ 506/09 פרקליטות אשקלון נ' דיין (פרוטוקול מיום 11.02.10, צורף לתצהיר הנתבע). טענת
9 הנתבע לפיה משכורתם החודשית המשותפת שלו ושל הנתבעת הספיקה לקניית מצרכי מזון בשפע ולכמה
10 טיסות בחו"ל מתקבלת על הדעת.

11
12 הנתבע אישר כי בתקופת עבודתה של הנתבעת אצל המנוח נסעו פעמיים או שלוש לחו"ל. עם זאת טען כי
13 הדבר אינו מעיד על עושר וכי אנשים נוסעים לחו"ל כל הזמן. נוסף על כן שב על טענתו לפיה היו לו כספים
14 ממקורות אחרים כתוצאה מקרן השתלמות וכספי פיצויים.

15 הנתבע טען כי הנתבעת רימתה אותו כפי שרימתה את המנוח "יש לה כישרון לרמות ולשקר אנשים ואתה
16 לא יודע עד שזה מאוחר מידי. אני לא מבין במספרים ולא בחשבון בנק." (עמ' 29, שורה 28)

22.

17
18 ממכלול הראיות לא הוכח שהנתבע נהנה באופן ישיר מפירות הגניבה ובוודאי שלא הוכח כי היה שותף
19 למעשים או עודד אותם. למרות שניתן להניח כי חלק מכספי הגניבה שימשו את משק הבית, לא נטענה עילה
20 של עשיית עושר, ובוודאי שלא הוכח היקף התעשרותו הנטענת של הנתבע.

21
22 יש להיזהר ממתן משקל לגרסת הנתבעת, אשר מונעת היום מרצון לחלוק את הנטל הכלכלי עם הנתבע, נוכח
23 עיקול דירת מגוריהם המשותפת. יצוין כי לנתבעת הרשעה קודמת בעבירות דומות, ביום 27.06.10 הורשעה
24 הנתבעת על פי הודאתה בשלושה כתבי אישום, במספר רב של עבירות של גניבה בידי עובד, ניסיון גניבה בידי
25 עובד, קבלת דבר במרמה בנסיבות מחמירות, זיוף מסמך בנסיבות מחמירות בכוונה לקבל דבר, שימוש
26 במסמך מזויף בנסיבות מחמירות ורישום כוזב במסמכי תאגיד. מעיון בפרוטוקול הדיון של מיום 11.02.10
27 (ת"פ 506/09 פרקליטות אשקלון נ' דיין) עולה כי הנאשמת הורשעה בגניבה משלושה מעבידים שונים בסך
28 כולל של 2,200,000 ₪ אשר התבצעה בתקופה של כעשר שנים. בגין עבירות אלו נדונה הנתבעת ל-24 חודשי
29 מאסר בפועל, קנס בסך 30,000 ₪ ומאסר מותנה.

בית משפט השלום באשקלון

ת"א 19-12-13608 עזבון המנוח אברהם ויינראוך ז"ל ואח' נ' דיין ואח'

תיק חיצוני:

- 1 לעובדות אלו השפעה לעניין מידת האמון שניתן לתת בנתבעת, קרי חוסר מהימנותה ויכולתה להוליך שולל
2 אחרים. הסתירות שבין גרסתה בכתב ההגנה לבין הגרסה הסופית שהועלתה בסיכומים הן סתירות
3 מהותיות היוורדות לשורש העניין ופוגעות באופן משמעותי בגרסת הנתבעת. "ככלל, עבר פלילי של עד עשוי
4 להשפיע על ממצאי מהימנות הנקבעים לגביו" (בש"פ 4481/00 ת"ד יחזקאלי נ' מ"י, פ"ד נד(5) 245, 251)
5
6
7 על כן, לא מצאתי מקום לתת משקל לעדות הנתבעת שבחרה לגרור את הנתבע יחד עמה, בבחינת "תמות
8 נפשי עם פלישתים".
9
10 ביחס לשאלת חיוב בן זוג בחוב שנוצר מגניבה או מעילה של הזוג המבחן שנקבע בפסיקה הנו האם הוכח כי
11 בן הזוג נהנה מפירות העבירה אף אם לא היה שותף לה.
12
13 בת"א (מח' ת"א) 2380-02 דנה סוזא"ב נ' ידין מכנס , 01.01.12 נדונה תביעת התובעת להשבת סכומים
14 שגנב הנתבע, מנהל העיזבון של אביה ז"ל, מחשבון הנאמנות שהכיל מיליוני שקלים מנכסי העיזבון. בין
15 היתר נדונה שאלת אחריותה של בת הזוג של הנתבע למעשי בעלה.
16 כב' השופטת שבח קבעה כי אין די בהיות הנתבעת אשתו של הנתבע על מנת לחייב אותה בגין מעשי בעלה.
17 "על התובעת להוכיח כי הנתבעת הייתה שותפה בפועל למעשה הגזילה ... או שניהלה עמו משק
18 בית משותף וקופה משותפת או שקיבלה באופן אישי את כספי הגזילה או חלקם ונהנתה מהם"
19 (פסקה 7 לפסה"ד)
20 בהמשך נקבע כי לו היה מדובר בתביעה בגין חוב של הנתבע אשר נוצר במהלך הרגיל של חיי הנישואין כגון
21 הלואה, משכנתא וכיוצ"ב הנתבעת הייתה חבה בו מכוח הילכת השיתוף. "אלא שבענייננו מדובר בחוב
22 הנובע מעבירת הגניבה ולא בנקל יחייב בית המשפט בן זוג לשאת בחטאת בן זוגו." (פסקה 10)
23 במסגרת הדיון נבחן בנוסף האם הנתבעת נהנתה מכספי הגניבה ונקבע כי הוכח שנהנתה לפחות מחלק
24 מכספי המעילה. נקבע כי ביחס לנתבעת יש להוכיח זיקה לכספים וכי נטל ההוכחה בעניין זה אינו פשוט.
25 בסופו של יום נקבע כי הוכח שהנתבעת נהנתה מסכום מסוים (₪ 850,000) שהוזרמו לחשבונות משותפים
26 והקטינו את יתרת החובה שנוצרה כתוצאה ממימון בניית פנטאהוז על שמה והיא חויבה לשלם בגין
27 סכומים אלו.
28
29 במקרה דנן לא הביאו התובעים כלל ראיות לשימוש הנטען בכספי הגניבה, אף לא במידה מופחתת שהיה
30 בכוחה להעביר את הנטל לנתבע לסתור את שימושו בכספים. לא הוכח כי הנתבע נהנה מכספי המעילה ואף
31 אם נהנה מהם לא ניתן לקבוע כי ידע שמקור הכספים מגניבת כספי המנוח.
32 על כן, לא מצאתי כי הוכחה חבות של הנתבע.

בית משפט השלום באשקלון

ת"א 13608-12-19 עזבון המנוח אברהם ויינראוך ז"ל ואח' נ' דיין ואח'

תיק חיצוני:

סוף דבר

24.

במשך כשלוש שנות עבודתה אצל המנוח עשתה הנתבעת בחשבונותיו כבשלה, וגנבה כספים בהיקף ניכר תוך מעילה בוטה באמון שניתן לה וניצול של קשיש מוגבל. בגין מעשיה הורשעה ונגזרו עליה ארבע שנות מאסר ופיצוי למתלונן בסך 250,000 ₪. לאור טיבו של ההליך הפלילי לא נכללו בכתב האישום כל הכספים שגנבה הנתבעת בדרכיה הערמומיות. מצאתי כי עלה בידי התובעים להוכיח כי מעבר לחיובה בהליך הפלילי על הנתבעת לשלם לתובע סכום נוסף בסך של 206,019 ₪.

על כן, אני מחייב את הנתבעת 1 לשלם לתובעים סך של 206,019 ₪, בצירוף הפרשי הצמדה וריבית ממועד הגשת התביעה.

למרות שהתביעה התקבלה רק בחלקה, בנסיבות העניין תישא הנתבעת במלוא הוצאות התובעים בגין אגרה, בצירוף הפרשי הצמדה וריבית ממועד תשלומה, וכן בשכר טרחת עו"ד בסך של 35,000 ₪.

התביעה כנגד הנתבע 2 נדחית. למרות דחיית התביעה, נוכח תחושת אי הנוחות מהתנהגות הנתבע, למרות שלא מצאתי כי הוכחה התביעה, אין צו להוצאות.

ניתן היום, י"ב אב תשפ"ג, 30 יולי 2023, בהעדר הצדדים.

עידו כפכפי, שופט